

[Rahbek.]

betegnes som tilfredsstillende, og jeg forstaar, at det mener den højtærede Justitsminister ogsaa. Det fremgaar da ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, at de udbetalte Brandskadeserstatninger for Bygninger er gaaet ned med ca. en Trediedel i denne Aarrække; jeg synes, dette viser, at Resultaterne er tilfredsstillende. Hvordan Tallet stiller sig for Løsøreforsikringen, fremgaar ikke af Bemærkningerne; jeg ved det heller ikke, men jeg formoder, at det vil vise et nogenlunde tilsvarende Billede.

Den højtærede Minister udtalte da ogsaa i sin Fremsettelsestale, at han ikke fandt Grund til allerede nu at foretage en gennemgribende Revision af Loven, men kun som Ændring i den bestaaende Lov at gennemføre de forskellige Ting, som efter de indhøstede Erfaringer har vist sig ønskelige. Jeg kan paa mit Partis Vegne give min fulde Tilslutning hertil og samtidig udtale vor Beredvillighed til i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat, naar denne Behandling er sluttet, at medvirke til, at vi kan faa det bedst mulige Resultat frem, saa at man tager det dobbelte Hensyn, som jeg omtalte i Indledningen, baade til dem, der stiller Kravene, og til dem, der skal betale.

Det foreliggende Lovforslag indeholder dels Lempelser, dels Skærpelser af de gældende Regler, mest vistnok det sidste, men det skal indrømmes, at her er der den formildende Omstændighed, at de nye skærpede Bestemmelser i al Almindelighed kun gælder Nybygninger og Nyindretninger i ældre Bygninger, hvilket betyder, at de Betæneligheder, som vi maatte nære, bliver betydelig formindsket, idet det er lettere at gennemføre det, som kræves i Brandpolitilovens Bestemmelser, naar der er Tale om noget, der opføres som nyt, end hvis det skulde gennemføres generelt ogsaa i allerede bestaaende Bygninger. Det vilde være økonomisk uoverkommeligt for mange — den højtærede Minister er jo ogsaa meget tilbage for det —, hvis man krævede disse Regler overholdt ogsaa i gamle Bygninger.

Hvad de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget angaar, vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger, idet jeg straks siger, at de store Paragraffer midt i Forslaget, §§ 8, 9, 10 og 11, efter min Mening i ganske særlig Grad egner sig til Behandling i et Udvalg. De er, som det ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Bemærkninger, dels en Omredigering af allerede gældende Bestemmelser, dels en Optagelse i selve Lovteksten af Bestemmelser, der tidligere har

foreligget i Cirkulærer om den Slags Ting. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse Paragraffer, men henstille, at man underkaster dem en nøje Gennemgang i et Udvalg.

De øvrige Bestemmelser ønsker jeg derimod at gøre nogle Bemærkninger til, og jeg begynder med Ændringen til § 1. Her er en Ændring, som absolut betyder en Lempelse, nemlig angaaende Bebyggelsen. Der er i den gældende Brandpolitilov en Bestemmelse om, at hvis det er Træhuse, der opføres, skal de ligge i en vis Afstand, $6\frac{1}{4}$ m, fra Naboskellet. Det har kunnet føre til, at en Parcelejer, som har opført et saadant Hus af Træ, derved har kunnet tvinge en anden Parcelejer til at lægge sin Bygning længere tilbage, selv om det er en Bygning, der opføres af Grundmur. Jeg forstaar, at man i saadanne Tilfælde hidtil har klaret sig med Dispensationer, men jeg finder det rimeligt, at der nu optages Bestemmelser i Loven, som sikrer, at den Mand, der mere eller mindre tilfældigt kommer til at bygge sidst, ikke skal lide under, at en anden har opført et Træhus paa sin Grund. Jeg finder denne Ændring rimelig, naar der ikke er Betæneligheder ved den i brandteknisk Henseende. Det samme gælder Ændringen til Lovens § 2, hvorefter de saakaldte Brandkamme i visse Tilfælde kan udelades. Det synes jeg ogsaa er meget rimeligt.

Vi kommer saa til de vigtige Ændringer til § 3, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) var inde paa, først Bestemmelsen vedrørende Beboelsesrum. Jeg skal indrømme, at efter de Begivenheder, der har fundet Sted i de senere Aar — den højtærede Minister nævnte selv den frygtelige Ulykke deroppe i Klastrup —, er det vanskeligt at gaa imod saadanne Bestemmelser, og vi er da ogsaa villige til i Udvalget at være med til at naa frem til Bestemmelser, der i saa høj Grad som muligt er betryggende for Beboelsesrum, naturligvis særlig saadanne, hvori der bor Mennesker, men ogsaa Opholdsrum for Dyr. Dette er vi villige til, saa meget mere som der kun er Tale om Nybygninger eller Indretning af nye Beboelsesrum i allerede bestaaende Bygninger.

Det samme gælder det ændrede Stk. 4 — der bliver Stk. 7 —, hvor der er Tale om Staldbygninger, og som skal gælde for alle Rum, der fremtidig indrettes til Opholdssted for Dyr. Netop fordi det kun er Nyindretninger og Nybygninger, der er Tale om, synes jeg ikke, der er stor Grund til at være betænkelig ved de foreslaaede